

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. София, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9779** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3156 от 17. 08. 2022 г. по НАХД № 3692 / 2022 г., Софийски районен съд, НО, 115 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, серия К, № 4859388, издаден от отдел „Пътна полиция” - СДВР, с който на З. Н. И., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от И., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. С писмено становище от 04. 01. 2023 г., касаторът излага съображения по съществуването на спора.

Ответникът, чрез писмен отговор, оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 09. 05. 2021 г., в 11.43 часа, по АМ Т. до I-ви км /бензиностанция Петрол/, с посока на движение от [населено място] хан към [населено място], касатора И. управлявал лек автомобил „О. А.“ с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост 104 км./ч, при ограничение на скоростта 80 км./ч. въведено с пътен знак В-26, установено и заснето с техническо средство „TFR 1-M“ с радар № 575.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществил състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП. Видно от представените доказателства, ограничението за скоростта в този участък е било от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26, като освен това по делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им.

Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без да са доказани правоспособност на лицето, работило с уреда, както и правомощия на АНО.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно

средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В този смисъл АНО е териториалната структура на МВР, която в конкретния случай е коректно посочена като СДВР, а относно конкретното лице е приложена ежедневна форма на отчет и описание на наряда и извършените от него дейности.

Според легалната дефиниция, съдържаща се в разпоредбата на § 6, т.65 ДР ЗДвП, "автоматизирани технически средства и системи", са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В тази връзка, неоснователни са и доводите за липсата на валидност за одобрен тип средство за измерване, тъй като видно от представения протокол № 5-38-20, техническото средство е преминало проверка на 01. 09. 2020 г.

Наложеното административно наказание е в размера определен в нормата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3156 от 17. 08. 2022 г. по НАХД № 3692 / 2022 г., Софийски районен съд, НО - 115 състав.

ОСЪЖДА З. Н. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

